

Moji milovaní bratři a sestry v Kristu.

Milá paní Alenko. Milý Jarku.

Posílám vám všem u nás doma první pozdrav z pouti. Je nádherné betlémské nedělní ráno a já jsem si kvůli tomuto pozdravu přivstal, abych se ještě začerstva o první plody našeho putování po stopách Evangelia s vámi podělil.

Tedy malé ohlédnutí za našim příjezdovým dnem, který paradoxně trval víc jak 24 hodin.

Od samého počátku mi totiž velice záleželo na uvedeném ideálním propojení pouti a výletu. Proto jsem do důležité fáze balení a plánování připojil i Popeleční středu. Několik dní jsem se (kvůli tomu) poprvé v životě skutečně postil a výsledkem byla velice intenzivní radost. Ne podobná té, kterou prožívá člověk po výjimečném sportovním výkonu.

Půst od jídla a alkoholu mi taky pomohl uspokojivě zvládnout tzv. cestovní horečku. Všechny ty náročné a někdy i nepříjemné situace spojené s bezprostřední blízkostí odjezdového dne.

Ale pojďme se podívat kousek dál.

V pátek 8. března, kromě toho, že v kalendáři stále čteme MDŽ, jsem měl napsáno ve svém diáři taky mši svatou za moji maminku – měla by právě tento den narozeniny. (88 roků)

Celý tento osmičkový pátek jsem intenzivně pečlivě připravoval vše potřebné na cestu...Každou věc v mých zavazadlech jsem velice pečlivě srovnával s mým osvědčeným seznamem věcí na cestu. Nechyběl tam i můj obstarožní veliký notebook. Je to hlavně kvůli tomu, abych vám mohl poslat občas nějaký pozdrav.

Závěr předodjezdového dne patřil plavecké přípravě v krytém olomouckém bazénu. Cestou zpět se zastavuji pro bohoslovce III. ročníku Josefa Biernáta. Jede s námi zítra na pouť a bude nocovat na naší faře ve Velké Bystřici.

Jeho přítomnost na konci náročného dne posvětila můj spánek...Nic prorockého se mi však nezdálo, nicméně spal jsem velice dobře a hlavně nějak rychle... Ráno jsme vstávali před 3:00. Stihli jsme všechny ranní nezbytnosti. Dokonce i trochu posnídat. Pak nám zbývalo jen nasednout s kufry do auta a popojet zhruba 500 metrů.

Po tomto půlkilometru a přesně ve 4:00 jsme s Pepou a dalšími dvěma poutníky přijeli k našemu autobusu. Potom jen zbývalo spočítat všech 21 poutníků a vyrazit. Kamže? Náš velice šikovný pan řidič nás přes Zábřeh na Moravě a blízkou Zvoli, kde nastupovali další účastníci naší poutní výpravy, odvezl až na letiště Václava Havla v Praze.

Cestou jsme většinou všichni spali. Teprve až po nezbytné čůrací přestávce v půli trasy začaly naše rozhovory. Potkávám zde kromě našich, také své bývalé známé tváře z doby mých kněžských začátků. Sedím s Vlád'ou a Maruškou ze Zvole a cestou si povídáme. Životní příběh těchto starých známých hluboce jakoby souvisel s mým živoběhem. Jako by se začal promítat film pro pamětníky. Začalo to totiž před 21 lety Tehdy jsem v síle svátosti jáhenského svěcení nastoupil do farnosti Zábřeh jako čerstvý absolvent CMTF. Protože by to mohlo být na celou knihu, vrátím se raději k popisu našeho putování.

Na letiště Václava Havla v Praze jsme dorazili zhruba okolo 9:00 a před námi bylo několik hodin spojených s nutným odbavením před odletem. Vše to proběhlo velice hladce a díky dalším mnoha zajímavým setkáním mi čas čekání uběhl velice rychle. Do Svaté Země odlétáme ve 13:45 a Boeing 737 společnosti Smart Wings nás přenesl přes Rakousko, Maďarsko, Rumunsko, Řecko, Turecko nad zdánlivě nekonečnou hladinu Středozemního moře. Když se po třech a půl hodině letu objevila na obzoru pevnina. V malém okénku za křídlem jsem spatřil celý pás pobřeží státu Izrael a sousedního Libanonu s důležitým orientačním bodem - bílou nádherou hory Hermon. Víím ze zeměpisu o tom, že tam někde pramení řeka Jordán. Bolí mě v uších, když přistáváme v Tel Avivu na mezinárodním letišti Ben Guriona.

Cestu z letiště do našeho betlémského hotelu Sheperd's house jsem bohužel prospal. Pamatuji si jen poutavý výklad otce Milana o tom, co nás čeká a nemine zítra a v dalších dnech. Proto se i přes únavu všichni moc těšíme na zítřek. První dojem v cíli prvního dne ....Překvapil mě vzhled města Betléma po téměř 10 letech - hodně se zde změnilo k lepšímu. Také náš hotel vypadá velice nově a luxusně. Taktéž večere v 6. patře chutnala nadprůměrně a jídla bylo k výběru tolik, že závěr nejdelšího dne musel patřit procházce po nočním Betlému. Podobně jako náš farní pes Baltazar potřebuje k dobrému zažívání dlouhé venčení, tak i naše pětičlenná skupina mírně přejezených poutníků podpořila svoji peristaltiku několikakolimetrovou výpravou k basilice Božího Narození.

Svůj první pozdrav domů končím právě zde u první stopy Evangelia na naší planetě... Ježíš nepřiletěl jako Malý princ z vesmíru, ale vstoupil právě na tomto jedinečném místě do všech našich životních příběhů obyčejným lidským narozením. Tímto betlémským nočním výletem končím svůj ranní nedělní pozdrav všem u nás doma. Žehná otec Josef